

*Скобла Т.С.,
здобувач кафедри менеджменту,
Одеський державний аграрний університет
м.Одеса, Україна*

*Рак І.С.,
здобувач кафедри менеджменту,
Одеський державний аграрний університет
м.Одеса, Україна*

*Телічко Н. А.,
к.е.н., доцент кафедри менеджменту
Одеський державний аграрний університет
м. Одеса, Україна*

ІННОВАЦІЙНІ УПРАВЛІНСЬКІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ПРОЕКТНИЙ ПІДХІД В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасні економічні умови ефективного функціонування та розвитку аграрних підприємств в Україні потребують використання сучасних проектних підходів, інновацій та технологій управління, які будуть відповідати реаліям ведення бізнесу в умовах війни. Сьогодні актуальними стають питання підвищення ефективності управління завдяки певних управлінських дій як стратегічного планування діяльністю так і оперативного управління аграрних підприємств що вимагають певної уваги та дослідження з боку науковців і мають значний попит в аграрному секторі щодо їх подальшого практичного впровадження.

Інноваційний розвиток в управлінських технологіях для сільськогосподарських підприємств за своїм змістом, як об'єктом у дослідженнях розкривається через розробку та впровадження новітніх методів щодо управління господарською діяльністю, в основі яких полягають ефективно виробництво продукції, використання сучасного покоління техніки, смарт-технології, нова кадрова політика з застосуванням науково-інноваційного потенціалу [1, с. 73].

Останнім часом, інноваційний тип розвитку аграрного підприємства займає особливе місце як найпрогресивніший тип його ефективного функціонування та розвитку, особливо у поєднанні з проектним підходом.

Інноваційний тип розвитку підприємств є доволі складним процесом, для реалізації якого необхідно як елементи планування, так і управління ресурсами задля можливості забезпечення розробки інноваційної стратегії аграрного підприємства з урахуванням специфічних можливостей такого підприємства.

Так, на думку Іллященко С.М. інноваційний розвиток повинен базуватися на безупинному пошуку і використанні нових способів та сфери реалізаційного потенціалу аграрних підприємств враховуючи умови постійних змін у зовнішньому середовищі, в межах визначеної на ньому місії за умов прив'язки до модифікації існуючого ринку збуту та формуванню нових [2, с. 23]. Рудь

В.О. вважає, що інноваційний розвиток підприємств необхідно спрямовувати на всі сфери діяльності підприємства, з використанням систематичного і комплексного використання інноваційних технологій задля забезпечення його постійного економічного росту в довгостроковому періоді [3, с. 306]. А в працях, Л.В. Дейнеко та І.О. Іртищева зазначено, що інноваційний розвиток є багатовекторним економічним процесом, як би то рух по спіралі, де з кожним наступним обертом виробництво піднімається на вищій ступінь [4, с. 147].

Деякі економісти вважають, що в аграрному секторі економіки під інноваційним розвитком слід розуміти нагромадження новітніх знань, які мають бути матеріалізовані у високоефективні, ощадливі технології та технологічні елементи, наприклад нові сорти та гібриди рослин, породи та породні групи тварин, кроси птиць, машини, обладнання, устаткування, робочі органи (запчастини) машин і знарядь, нові види добрива, хімічні засоби захисту рослин й тварин, матеріали, нові прогресивні форми організації виробництва та праці, нові види послуг тощо, які будуть створені науково-дослідними установами, визнаними доцільними задля їх впровадження у практичну діяльність, задля забезпечення підвищення економічної й соціальної ефективності аграрних підприємств та підвищення рівня галузі в цілому.

Можна зазначити, що інновації повинні привносити через себе щось нове, що принесе якісні зміни в економічні процеси на підприємстві та спрямують його діяльність до динамічного шляху зростання. Однак слід також пам'ятати, що будь-яке нове науково-технічне досягнення перестане бути новацією одразу після того, коли воно знайде масового застосування [5].

Тому тут стає дуже важливим використання проектного підходу щодо управління інноваційними технологіями задля забезпечення ефективного розвитку аграрних підприємств.

Не зважаючи на складності щодо організації проектної діяльності та значну відповідальність керівників підприємств та забезпечення такої діяльності відповідними кваліфікованими кадрами, щодо створення суб'єктивних (ментальних) та об'єктивних (відсутності відповідних фахівців, що володіють навичками та досвідом з проектного управління) умов та перешкод, які впливають на перехід підприємств до новітніх методів управління.

Таким чином, на нашу думку, інноваційний розвиток управління аграрним підприємством має свій прояв через позитивні зміни діяльності такого підприємства у разі систематичного і комплексного використання ним інноваційних технологій, які призводять до підвищення конкурентоспроможності та розширенню ринків збуту і є прогресивним кроком для всіх його видів економічної та виробничої діяльності.

Отже, за умови успішного впровадження інноваційних технологій в управлінні аграрних підприємств із узгодженням усіх економічних інтересів учасників інноваційних процесів можна досягти ефективних результатів їх діяльності. А для оцінки таких інноваційних процесів необхідним є використання певної системи критеріїв й показників які передбачають оцінку таких аспектів ефективності, як: економічна, екологічна, соціальна,

організаційно-управлінська та маркетингова. Що допоможе провести оцінку результатів впровадження таких інноваційних розробок за кожним видом ефекту.

Тому можна зазначити, що однією із перспективних тенденцій в забезпеченні ефективного розвитку аграрних підприємств має бути використання інноваційних управлінських технологій з використанням проектного підходу, як інструменту, який буде орієнтований на впровадження новітніх технологій виробництва та організації діяльності таких підприємств задля забезпечення їх ефективного розвитку. Що в свою чергу вплине на технології управління аграрними підприємствами в цілому по галузі завдяки часткового переходу систем управління підприємствами від традиційних стандартів до проектно-технологічних підходів управління. Однак такі підходи в управлінні аграрними підприємствами є новими і потребують подальшого дослідження та розвитку.

Література:

1. Олійник О.В. Інноваційна діяльність: особливості розвитку і активізації в аграрному виробництві. *Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди . Серія: «Економіка»*. 2017. Вип. 17. С.73-82.

2. Ілляшенко С М. Управління інноваційним розвитком: Навчальний посібник. Суми : ВДТ «Університетська книга», 2005. 324 с.

3. Рудь Н. Економіка та організація інноваційної діяльності : підручник / Н. Рудь, А. Гордійчук. 2-е вид., перероб. і доп. Луцьк : ІВВ Луцького НТУ, 2019. 446 с.

4. Дейнеко Л.В. Формування моделі інноваційного розвитку агропродовольчої сфери: національні інтереси і регіональні особливості. *Збірник наукових праць. Економічні науки. Чернівці : Книги XII*, 2010. Вип. 6. С. 141-148

5. Білозор Л. В. Інноваційний аспект у підприємстві. *Аграрний вісник Причорномор'я: зб. наук. пр. О.: «Астроприни»*, 2003. Вип. 22. С. 66–67

Слободянюк Н.О.,
д.е.н., професор, професор
кафедри фінансів суб'єктів господарювання
та інноваційного розвитку,
Криворізький національний університет
м. Кривий Ріг, Україна

ВПЛИВ ВОЄННИХ ДІЙ НА УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ ПІДПРИЄМСТВ ГІРНИЧО-МЕТАЛУРГІЙНОГО КОМПЛЕКСУ

Гірничо-металургійний комплекс (ГМК) займає стратегічно важливе місце в національній безпеці України, вектор розвитку якого визначається не тільки